

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 29/20

Λουξεμβούργο, 12 Μαρτίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-576/18
Επιτροπή κατά Ιταλίας

Το Δικαστήριο επιβάλλει στην Ιταλία χρηματικές κυρώσεις λόγω μη ανακτήσεως των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παρανόμως υπέρ του ξενοδοχειακού κλάδου στη Σαρδηνία

Το εν λόγω κράτος μέλος θα πρέπει, συνεπώς, να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ένωσης κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 7 500 000 ευρώ και χρηματική ποινή ύψους 80 000 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως αρχής γενομένης από σήμερα

Το 2008, η Επιτροπή αποφάσισε ¹ ότι ορισμένες ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί από την Ιταλία υπέρ ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στη Σαρδηνία ήταν ασύμβατες προς την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η Ιταλία ήταν υποχρεωμένη να ανακτήσει τις εν λόγω παράνομες ενισχύσεις (ανερχόμενες συνολικά σε περίπου 13,7 εκατομμύρια ευρώ) από τους αποδέκτες κατά τρόπο άμεσο και αποτελεσματικό.

Με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012 ², εκδοθείσα στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως κράτους μέλους που άσκησε η Επιτροπή, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Ιταλία δεν είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει τις επίμαχες ενισχύσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ιταλία εξακολουθούσε να μην έχει συμμορφωθεί προς την ανωτέρω απόφαση, η Επιτροπή άσκησε το 2018 δεύτερη προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά του εν λόγω κράτους μέλους. Στο πλαίσιο της δεύτερης προσφυγής, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να υποχρεώσει την Ιταλία να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό και χρηματική ποινή.

Με τη σημερινή απόφασή του, το **Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Ιταλία παρέβη την υποχρέωση εκτέλεσης της αποφάσεως του 2012 την οποία υπείχε, δεδομένου ότι δεν έλαβε, κατά την εκπνοή της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας για την εκτέλεση της ως άνω αποφάσεως (11 Σεπτεμβρίου 2014), τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων.**

Το Δικαστήριο τονίζει ότι η Ιταλία **δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της περί απόλυτης αδυναμίας ανακτήσεως του συνόλου των επίμαχων ενισχύσεων.**

Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέρριψε ³ την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής του 2008 και ότι το Δικαστήριο επικύρωσε την εν λόγω απορριπτική απόφαση ⁴: ως εκ τούτου, **τα ιταλικά δικαστήρια όφειλαν να μη δεχθούν καμία αναστολή της ανακτήσεως των επίμαχων ενισχύσεων.**

¹ Απόφαση 2008/854/EK της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «περιφερειακός νόμος 9 του 1998 – καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98» C 1/04 (πρώην NN 158/03 και CP 15/2003) (ΕΕ 2008, L 302, σ. 9).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2012, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-243/10).

³ Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, Regione Autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08).

⁴ Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2013, HGA κ.λπ. κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-630/11P έως C-633/11P).

Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η **Ιταλία δεν μπορούσε να επικαλεσθεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των δικαιούχων παράνομων ενισχύσεων**, καθόσον το Δικαστήριο, με την απόφασή του του 2012, είχε ήδη απορρίψει το εν λόγω επιχείρημα.

Μολονότι το Δικαστήριο αναγνωρίζει τις προσπάθειες που έχει καταβάλει η Ιταλία για την ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων (το 2019, είχε ανακτηθεί 89 % του συνολικού ποσού του κεφαλαίου των υπό κρίση ενισχύσεων, ήτοι 83 % του εν λόγω κεφαλαίου, προσαυξημένου με τόκους), κρίνει ενδεδειγμένο να επιβάλει στην Ιταλία **χρηματικές κυρώσεις** υπό τη μορφή χρηματικής ποινής και κατ' αποκοπήν ποσού.

Όσον αφορά τη χρηματική ποινή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τη **σοβαρότητα της παράβασης, η οποία προκάλεσε στρέβλωση του ανταγωνισμού, καθώς και τη σημαντική διάρκειά της** (άνω των επτά ετών από της εκδόσεως της πρώτης αποφάσεως του Δικαστηρίου).

Άλλωστε, πάντοτε όσον αφορά τον υπολογισμό της χρηματικής ποινής, το Δικαστήριο **εξετάζει την ικανότητα πληρωμής της Ιταλίας**, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ότι, καίτοι το ΑΕγχΠ της μειώθηκε κατά τα έτη 2008, 2009, 2012 και 2013, εντούτοις από το 2015 βρίσκεται σε ανοδική πορεία.

Επιπλέον, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι οι περιστάσεις της υποθέσεως **δικαιολογούν τη λήψη αποτρεπτικού μέτρου**, όπως η καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού, προκειμένου να αποτραπεί αποτελεσματικώς η επανάληψη στο μέλλον ανάλογων παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης.

Κατόπιν τούτου, το Δικαστήριο υποχρεώνει την Ιταλία να καταβάλει στον προϋπολογισμό της Ένωσης **κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 7 500 000 ευρώ και χρηματική ποινή ύψους 80 000 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης** της εφαρμογής των μέτρων που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με την απόφαση του 2012 (η εν λόγω χρηματική ποινή οφείλεται από της δημοσίευσής της σημερινής αποφάσεως μέχρι την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του 2012).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582